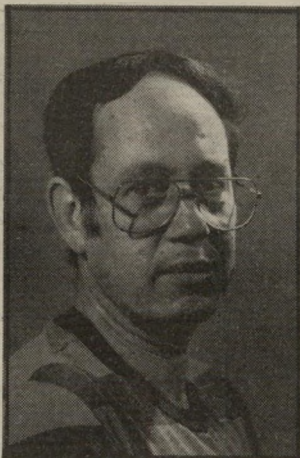

עוֹזִי

קֶרֶן:

צילום מערכת עיתון הארץ. עוזי קרן — בן 39, יליד קיבוץ גן-שמאל — התחיל את דרכו כצלם עיתונות מייד אחרי מלחמת ששת הימים, במערכת העולם הזה. את הצילום עשה ביום האזכרה

במלאת שלושים למותו של שמחה ארליך. היה זה יום חם, ובצהרי היום צעד מנחם בגין כיבת-דרך אל קיבוץ של ארליך, כשהוא לבוש בחליפה כהה. לצידו צועד מנחם סבירור, יו"ר הכנסת. בגין צלע לאורך כל הדרך, כשהקהל הולך אחריו, סיפר קרן. אפשר היה לחוש את הכאבים שעוברים על בגין עם כל צעד שעשה בצליעה.

תצלומי

„העולם הזה” פנה לכמה מטובי הצלמים בארץ. בבקשה לקחת חלק בסיכום שנתי של הישגי הצילום בישראל. היה ברור שמרבית העבודות שיוגשו למערכת יציגו צד זה או אחר של הפצע שנפער במלחמת-לבנון.

הוויכוח על ערכו האמנותי של הצילום, וההשוואה בין הצילום לאומניות פלסטיות אחרות הולך ומוכרע סופית. הצילום הולך ותופס מקום של כבוד בין האמנויות. זה מכבר אין איש המטיל ספק בכוח המאגיקי-כמעט של הצילום כאמצעי מדויק. ומדגימים זאת הצילומים המופיעים בעמודים אלה.

כל תיאור מילולי של זוועת המלחמה לא יוכל לבוא במקום צילום יחיד, שהנציח בחלקיק שנייה נצח שלם.

לצלמי הטלוויזיה והקולנוע — התאפשר לתעד את המלחמה בצורה שיכלה לעורר קנאה אפילו בפראנק קאפא. גדול צלמי המלחמות, שתיעד באמצעות מצלמות את מלחמת-העולם השנייה, את מלחמת קוריאה ואת מלחמות ישראל עד שנפל מכדור תועה.

שלום

ברטל:

„היה זה התינוק השני שנולד כילד-מבחנה בארץ. הלידה נעשתה בניתוח קיסרי. בזמן הלידה היו צלמים נוספים בחדר, אבל אני הוצאתי את הצילום של התינוק בדיוק כשיצא מבטן אמו. היה זה בדיוק לפני ששה חודשים.”

הצלם הוא שלום ברטל, חבר מערכת עיתון ידיעות אחרונות, שהחל לצלם מיד אחרי מלחמת ששת-הימים. „אני אוהב גם לצלם חתיכות, ובכלל, כל מה שקורה בחדשות. מעולם לא היו לי שום בעיות צילום, אני גם לא מכיר שום איש פוליטי בארץ, שלא רוצה להצטלם.”

